

قاعده‌های عیدی!

محسن احمدی

عقل است. یا این که گردش و تفریح در روز سیزده فروردین، خودش اشکالی ندارد اما نباید به گناه آلوده شود و یا بیرون رفتن در این روز، به‌خاطر نحسی «۱۳» انجام بگیرد. نحس بودن ۱۳ فقط یک خرافه است و اسلام اصلاً با خرافات میانه‌ای ندارد.

خط قرمزها، سر جای خود

بچه مسلمان خوب می‌داند که حرام، همیشه حرام است و حلال هم همیشه حلال؛ مگر این که یک موقعیت خیلی خاص در حد مرگ و زندگی پیش بیاید. مثل این که یک نفر واقعاً دارد می‌میرد که آن وقت می‌تواند گوشت حرام را فقط به قدر این که زنده بماند، بخورد. پس در حالت عادی، بهانه‌هایی مثل عید نوروز و عروسی و «یک‌بار که هزار بار همیشه» و «یه شب که هزار شب همیشه» پذیرفته نیست. اصولاً صبر و استقامت در برابر گناه در همین شرایط است که ارزش بیش‌تری پیدا می‌کند. مثلاً می‌دانیم که داماد به خواهر خانمش نامحرم است و همین‌طور خواهر خانمش به او. پس عمو و دختر عمو و... هم که معروف هستند عید و غیر عید هم ندارد.

حق الناس (حق مردم)!

چون حق الناس در این ایام، بیش‌تر ممکن است پیش بیاید، جداگانه آوردیمش. حق الناس یعنی این که با انجام کاری، کس دیگری را از خود ناراحت و دل‌خور کنید همان‌طور که می‌دانیم جبران حق الناس خیلی سخت است و حتماً باید رضایت آن شخص گرفته شود.

نمونه‌های مهم حق الناس، مراسم «چهارشنبه‌سوری» است. جدا از این که این اسم خرافات است و... توجه کنید که آتش و ترقه و سر و صدا و هلهله و... می‌تواند مردم را ناراحت و دل‌چربین کند همان‌طور هم که گفتیم خودتان را دل‌خوش به توجیهاتی مثل «جوانی کردن» و «یک‌بار بودن» نکنید که این توجیهات را فقط شما قبول دارید نه خدا!

عکاسی هم قاعده دارد

این روزها عکاسی یک هنر همگانی شده. با شبکه‌های اجتماعی هم می‌توانید در

به‌مبارکی و میمنت، عید نوروز هم کم‌کم از راه می‌رسد و عمو نوروز ۹۴ جای ننه سرمای ۹۳ را می‌گیرد. سال نو هم طبق سنت هرساله با عیددیدنی و عیدی گرفتن و تعطیلات، لباس نو و... خودش را نشان می‌دهد. از همه این‌ها نتیجه می‌گیریم که ما هم احکام این شماره را ببریم در فضای نوروز و کمی از مسائل نو شلن سال بگوییم:

عید نوروز اصلاً داریم؟!؟

اول این که ما چیزی به اسم عید نوروز در اسلام داریم؟ و این که برای این روز، برخی اعمال مثل غسل کردن ذکر شده، آیا درست است و می‌توان این اعمال را انجام داد؟ باید توجه کنیم که عید نوروز، عید ملی ما ایرانی‌ها و برخی کشورهای دیگر است ولی عید اسلامی نیست. حالا تفاوت بین این دو تا چیست؟ فرقشان در این است که در عید اسلامی ما اعمال و عباداتی داریم که همه را دین گفته و تأیید کرده است. اعیاد اسلامی برای همه مسلمانان جهان است ولی اعیاد ملی مثل عید نوروز برای یک یا چند کشور خاص، اما با این حال، کارهایی که در این روز انجام می‌شود و مورد تأیید دین هم هست، اشکال ندارد. آن اعمالی هم که در بعضی از کتاب‌ها برای نوروز آمده مثل روزه، غسل و... باید به قصد این که عمل خوب و مورد توجه خداست انجام بگیرد نه به این عنوان که انجام دادنش حتماً در این روز بهتر است.

عید نوروز رسم خوب دارد و رسم بد

از آن‌جا که گفتیم عید نوروز عید اسلامی نیست و ملی است پس ممکن است بعضی از کارها در آن مورد توجه اسلام باشد و بعضی‌ها هم نه. یک بچه‌مسلمان هم حرف دینش را بر همه‌چیز ترجیح می‌دهد؛ مثلاً در این عید، ما دید و بازدید داریم که اسلام خیلی به آن سفارش کرده. چیزی که در اسلام با نام «صله رحم» است. یا این که در همین عید به نظافت هم خیلی پرداخته می‌شود که این هم از دستورات اسلام است. معمولاً خیلی از مردم هم برنامه کمک کردن به فقیران فامیل و غیر فامیل را دارند که این را هم اسلام بسیار سفارش کرده، اما برنامه‌هایی مثل تشریفات زیادی و اسراف که بعضی‌ها انجام می‌دهند، حرام است. هم‌چنین چشم و هم‌چشمی و ارتباط‌های خارج از شرع با افراد نامحرم و... هم خلاف شرع و دین و هم برخلاف

شربت‌بندی حرام نیست. اگر هم قبلاً یک موقع شیطان حریفان شده بود و از ابزار قمار چیزی در خانه داشتید، باید آن‌ها را دور بریزید و فکر یادگاری و این‌طور حرف‌ها را هم از سرتان دور کنید. تا یادمان نرفته این را هم بگوییم که وقتی بازی با ابزار قمار حرام است، در هر صورتی حرام است. حتی بازی تک‌نفره و حتی بازی با کامپیوتر.

و اما موسیقی!

می‌دانیم که موسیقی، هم حلالش هست و هم حرامش. موسیقی حرام، آهنگ‌هایی است که به‌قول معروف مُطرب و لَهوی باشد؛ یعنی مخصوص بعضی جاهایی که رعایت نمی‌کنند و برای تغییر حس و ایجاد «تغییر حال کاذب» است. موسیقی مطرب حرام است حتی اگر با آن شعرهای مذهبی یا عرفانی خوانده شود. حتی خواندن قرآن هم به‌صورت لهو، حرام است. اگر هم کسی بیاید و بگوید که من آن قدر از این موسیقی‌ها گوش کردم که دیگر گوشم عادت کرده و هیچ حالی به من دست نمی‌دهد، به او می‌گوییم عزیز من! این موسیقی هم‌چنان حرام است، حتی برای شما دوست عزیز! چرا که خط‌کش و معیار برای چیزی که گفتیم، عامه مردم‌اند و نه فقط شخص شخیص شما. ●

کمتر از یک ثانیه، آخرین اثر هنری‌تان را در مقیاس جهانی پخش کنید. این‌طور هر کس که گوشی دارد، به‌ویژه اگر گوشی‌اش هوشمند باشد، یکی از برنامه‌هایش، شکار لحظه‌ها و طبیعت و گرفتن عکس سلفی ... است، اما طبیعتاً عکس گرفتن هم حکم شرعی خودش را دارد و باید دقت شود که از نظر شرعی شما نمی‌توانید از هر سوژه‌ای عکس بگیرید و منتشرش کنید؛ مثلاً عکس گرفتن از سوژه‌هایی که بدون حجاب اسلامی هستند یا ابزارهای قمار و یا حتی از مکان‌هایی که اجازه عکاسی در آن‌ها داده نشده است، شرعاً مجاز نیست.

بازی داریم تا بازی

از برنامه‌هایی که در این دید و بازدیدها و جمع‌شدن‌ها و تعطیلات، ردخور ندارد، بازی‌ها است. از بازی‌های حرکتی مثل فوتبال گرفته تا بازی‌های فکری مثل شطرنج و منج و ... هرچند بسیاری از بازی‌ها از نظر شرعی مشکلی ندارند اما باید دانست که بازی‌هایی که در آن‌ها شربت‌بندی وجود دارد (هر چه که باشند) حرام هستند؛ یعنی اگر در بازی شرط شود که برنده چیزی را از بازنده بگیرد، آن بازی حرام است. ضمن این‌که بازی کردن با کارت‌ها و چیزهایی که از وسایل قمار شمرده می‌شوند هم حرام است. در نتیجه، بازی با غیر وسایل قمار (مثلاً با توپ) و بدون

